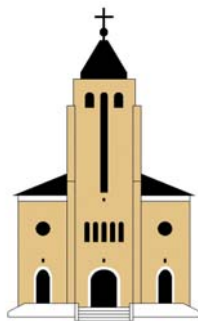

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2013/4. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

A DÖNTÉSHOZÓ EMBER

Életünk során számos kisebb vagy nagyobb jelentőségű döntést kell hoznunk a magunk és mások életével kapcsolatban. Egyes döntések egész életpályánkra hatással vannak. Más döntések pedig kisebb horderővel bírnak, mégis formálják lelkivilágunkat és életszemléletünket. Még nagyobb kihívást jelent, ha a családunk, a közösségünk, a ránk bízott emberek életéhez kötődően kell felelős döntéseket hoznunk.

Az Isten írott szava több helyen beszél a döntések háttéréről, gyökereiről, a jó döntés ismérveiről. A Példabeszédek könyvében, a bölcsességi irodalom legrégebbi iratai között is találhatunk erről megnyilatkozást, amit szeretnék két fordítást figyelembe véve előhívni a magunk számára: „*Mint a mély víz, olyan a terv az ember szívében, de az okos ember kimeregeti azt.*” (Káldi-Neovulgáta) „*A férfi szívében a mélységek vize a döntés, de az okos ember a felszínre hozza.*” (SZIT Biblia) A Péld 20,5 fordításaiban a döntés és terv szó azonos jelentéstartalommal bír. Különböző képi árnyalással megtaláljuk az ember szívében elrejtett döntést vagy tervet, amihez hozzá kell férnünk, hogy osztályrészünké válhasson. A bölcs ember kész erőfeszítéseket tenni azért, hogy felfedezze a jó döntést az életében. A bibliai üzenetek szerint az igazi bölcsesség az Istenhez köthető. Az ember nagy feladata, hogy a szívében lévő isteni tervet megismerje és megvalósítsa.

Szent István királyunk – aki közösségünk védőszentje is egyben – ünnepén tanulva emlékezhetünk a döntéshozó emberre. Keresztény emberként és uralkodóként sok nehéz döntést kellett meghoznia, amikor nehéz volt megállapítani, mi a helyes és mi a helytelen. Példakép lehet a számunkra, hogy a döntéseit nem csupán emberi okosságra alapozta, hanem az Isten terveit akarta kifürkészni a saját és a népe életében. Államalapító királyunk lelki öröksége az életünk részévé válhat, ha mi is meg akarjuk ismerni az Isten terveit az életünkben.

N. K.

A SZENT JOBB

Közismert, hogy Szent István király halála után trónviszályos, zűrzavaros idők következtek. A szent király bebalzsamozott testét kiemelték a fehérvári bazilika közepén álló márványszarkofágból, és egy az épület alatt lévő sírkamrában rejtették el. Az épségben megmaradt jobb kezét

– mivel csodás erőt tulajdonítottak neki – elválasztották a testtől, és a bazilika kincstárában helyezték el. A kincstár őre egy Merkur nevű férfi azonban eltulajdonította a Szent Jobbot, és saját birtokán (Bihar megyében) rejtette el. Amikor László király tudomására jutott e szégyenletes tett, maga ment Merkur birtokára, hogy visszaszerezze az ereklyét. A tolvajnak megbocsátott, és a

szentjobbot az helyi apátságban helyezte el. A település neve ma is őrzi ezt az eseményt: a mai Románia területén található meg ugyanis ez a Szentjobb nevű település. A 15. században azonban vándorolni kezdett a Szent Jobb. Volt Székesfehérváron, majd a törökök elől Boszniába, később Raguzába (mai Dubrovnik) került.

Mária Terézia komoly diplomáciai munkájának eredményeként került vissza a Szent Jobb 1771-ben Bécsbe, majd innen ünnepeles keretek között Budára. A királynő

a Szent Jobbot az angolkisasszonyokra bízta, illetve elrendelte, Szent István napjának augusztus 20-i megünneplését. 1865-től a Szent Jobb őrzése az esztergomi főegyházmegye feladata lett. A II. világháború alatt a Szent Jobbot a koronázási ékszerekkel

együtt elhurcolták, és egy salzburgi barlang mélyén rejtették el. Itt talált rá az amerikai hadsereg, s megőrzésre a salzburgi érseknek adták át. Az Amerikai Katonai Misszió három tagja hozta vissza Magyarországra, az 1945. augusztus 20-i körmenetre. Az ünnepség végén a Szent Jobbot visszavitték az angolkisasszonyok zárdájába, és ott őrizték 1950-ig, a rend feloszlásáig. Ezután a Szent István

Bazilika plébániájának páncélszekrényében rejtették el, mert ezekben az években már nem volt szabad nyilvános körmenetben tisztelni Szent István jobbját.

Így volt ez 1987. augusztus 20-ig, amikor a Szent István Bazilikában *dr. Paskai László* bíboros, esztergomi érsek fölszentelte a Szent Jobb kápolnát, Itt helyezték el nagy királyunk ereklyéjét, mely azóta is látogatható.

Forrásmű: Szent István király jobbja, Formatív Kiadó
N. Gy.

SZEPTEMBER

Június hagyományos magyar neve *Szent Mihály hava*. A hónap jeles szentje **Nagy Szent Gergely pápa**.

Rómában született 540 körül. Ebben az időszakban a római népet sok megpróbáltatás érte, járványok sora söpört végig a városon, éhínség és nyomor járt a nyomában. A történelem színpadán új népek bukkantak fel, s hazát kerestek maguknak.

Az útjukba kerülő népeket keményen megsarcolták. A nyomorúságos VI. század végén, 590-ben került a pápai trónra Gergely pápa, akit joggal neveznek így: „az utolsó római és az első középkori pápa.”

Az egyházban neve elé a „Nagy” jelzőt illesztették.

Gergely ősei római arisztokraták voltak, főúri palotában született. Ifjúként közigazgatási pályára készült. Gyorsan haladt előre a ranglétrán, harmincadik éve körüljárhatott, mikor már Róma prefektusa lett. Ebből a pozícióból átláthatta Róma, sőt egész Itália helyzetét. Ekkor szerezte azokat az ismereteket, melyek birtokában később oly hatásos intézkedéseket tudott tenni a város és egész Itália javára. A nagy hatalmú ifjú mégsem volt boldog. Nem zajos elismerésre, hanem csendes magányra vágyott. Ez a vágy élete végéig kísérte.

Észrevétlenül lemondott magas hivataláról és visszatért atyja palotájába, ahol már három nagynénje élte világtól visszavonult vallásos életét. A palotát Gergely kolostorrá alakította át. Békés, szemlélődő életét a pápa zavarta meg azzal, hogy kiválasztotta és felszentelte a római

egyház diakónusává, így Gergely a hét kerület egyikének az élére került, ahol az egyház karitatív és anyagi ügyeit intézte.

Mikor a pápa látta lelkiismeretességét és rátermettségét, kinevezte pápai követté és állandó képviselőjévé a konstantinápolyi udvarba. 585 körül lemondott hivataláról és visszavonult a családi palotából átalakított kolostorba. A pápa gyakran felkereste és tanácskozott vele.

589 őszén a Tiberis kiáradt és elöntötte a várost, a lakosság egy része a vízben lelte halálát, majd az azt követő járványban haltak meg sokan, a pápa is e járványban vesztette életét.

A római nép és a klérus egyetlen lehetséges utódot látott: Gergelyt. Ő erősen vonakodott elfogadni a tisztséget. 590. szeptember 3-án szentelték püspökké. Pápai hivatalát lelkipásztori szolgálatnak tekintette, s ő volt az, aki a pápák önmeghatározásánál először használta az „Isten szolgáinak szolgálója” kifejezést.

Először a római és az itáliai népet vette gondjaiba. A pápai birtokokat felvirágoztatta, s az így szerzett nagyobb jövedelmet az inség enyhítésére fordította. Szigorúan felügyelt arra, hogy az egyházi szolgálatban lévő bérlők és parasztok igazságos és emberséges bánásmódban részesüljenek. Pápaságának idejére esett az addig ariánus vizigótok katolizálása, s ő küldött misszionáriusokat az angolszászokhoz. Gergely pápa új irányt szabott írásában papjainak, az egyház papideáljának az aszketikus-lelkipásztori irányultságú íghirdetőket tekintette.

A szerzetespápa életéről írt legendából tudjuk, hogy többször megjelent neki egy angyal.

Első pápai cselekedete, még felszentelése előtt egy könyörgő körmenet volt, amellyel a sokat szenvedett római népért vezekelt. Mezítláb ment a körmenetben, az emberek pedig imádkozva, énekelve vonultak vele a Lateránból a Szent Péter bazilikába. Amikor a Tiberishez közeledtek, csodálatos látványban volt részük. Hadriánus császár síremléke fölött megpillantották Szent Mihály arkangyalt, aki irtalmas tekintettel hüvelyébe helyezte lángoló kardját. És ezzel a várost sújtó csapások megszűntek. E jelenés emlékére ma is áll Szent Mihály bronzszobra az Angyalvár felett.

Példaadó volt magatartása a nem keresztényekkel szemben is. Így írt püspökének a velük való bánásmódról: „Azokkal, akik nem tartoznak a keresztény valláshoz, szelíden, jóságosan kell bánnunk, és barátságosan kell velük szólnunk, hogy keménységünk el ne űzze őket, hanem elfogadják tőlünk a meghívást az evangélium szépséges hitére.”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **augusztus 25. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;
- **szeptember 1. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén Veni Sancte;
- **szeptember 2. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **szeptember 6. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise;
- **szeptember 7. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **szeptember 13. péntek:** Fatimai imaest az Erzsébet-telepi templomban. 17 órakor rózsafüzér, 18 órakor szentmise;
- **szeptember 29. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;
- **szeptember 30. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **októberben** a hétköznap reggeli szentmisek után és az esti szentmisek előtt imádkozzuk közösen a rózsafüzért;
- **október 4. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise;
- **október 5. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **október 13. péntek:** a Fatimai Szűzanya emléknapja a Főplébánián lesz. 17 órakor rózsafüzér, 18 órakor szentmise.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **augusztus 30–31. péntek–szombat:** nyár-búcsúztató Magas-Tátra túra, fő cél a Nagyszalóki-csúcs. (Szeptemberre újra kisgyerekes-családi kirándulást tervezünk – ezúttal a Pilisbe –, októberben pedig felnőtt túra lesz a Bükkbe – pontos információk később!)

ELŐRE-LÁTÓ:

- **október 4–5. péntek–szombat:** zárándoklat Kassára. Szállás + útiköltség a jelentkezők létszámától függően 10–12 000 Ft. **Jelentkezés: augusztus 25-ig** 3000 Ft/fő előleg befizetésével a sekrestyében. Részletek a templomi plakáton!!!

HAWAII BÁL

Soroksár-Újtelep, 2013. június 7.

Az elmúlt bálokról a résztvevők véleménye, beszámolója által kaphattunk képet. Most jöjjön a szervezői szemszög!

Először is: a bál kezdete. A szervezők számára nem péntek este hét órakor kezdődik a bál. De nem ám! Az első megbeszélés körülbelül a bál időpontja előtt egy hónappal zajlik le, ilyenkor találjuk ki a bál menetét (mikor legyenek közös táncok, mikor játék, tánctanítás, és a többi...), és elosztjuk a plébániák között a feladatokat: dekoráció- és kajafelelősök, teaház, konferáló, tombola nyeremények vásárlása, s ki tanítja majd a táncot?! A DJ személyéről már ne is beszéljünk...

Ezek után következhet a megvalósítás: embereket szervezni a szendvicsek, saláták előkészítésére, beszerezni a hozzávalókat, olcsó, de jópofa (esetleg hasznos) ajándékokat vásárolni, kitalálni a témának megfelelő dekorációt, az alapanyagot ahhoz is meg kell venni valakinek, telefonálások jobbra-balra: melyik fiú vállalná a DJ szerepét, „Ivett, akkor vállalod a salsa tanítást? Párod is lesz? Remek.” „Ki vállalja a játékok levezénylését, segítségét?”

S ha mindezzel megvagyunk, szinte már nyakunkon a bál napja. A kajafelelősök és dekorálók már ötkor Soroksáron vannak, utánuk nem sokkal befut a DJ is, próbálgatja zenéket, eközben készül a mindenféle földi jó, a falon pedig kezdenek kibontakozni a pálmafák, a vulkánal együtt, a kis asztalra pedig kikerülnek a nyeremények. ▶

► Mire mindennel végzünk, már szállingóznak az első résztvevők, a falon azonnal a boszorkánylépcsőből kirakott ALOHA! felirat fogadja őket. Mi pedig gyorsan átöltözünk, hogy mégse ácsorogjunk nadrágban, dekoráció-maradványokkal a kezünkben-hajunkban a már a témának megfelelő virágos öltözékekben pompázó első fecskék előtt.

Nyolc órakor hivatalosan is megnyitjuk a bált: *András atya* köszönti a jelenlévőket, élteti kicsit a főplébeseket, és kellemes szórakozást kíván mindenkinek.

Az első játék az előző bálra kitalált akadály-tánc volt, mely most is nagy sikert aratott, s mostanra a szabályokat is pontosítottuk, kijavítottuk. Ezt nyugodt szívvel kipipáltuk.

A gyertyafény-keringő előtt lement a tánctanítás, ami nagy sikert aratott. Többektől hallottam, hogy most tényleg meg tudta tanulni, amit kellett, Ivett mindent megmutatott többször, türelmes volt, s volt elég idő is a lépések pontos elsajátítására.

Természetesen a limbó sem maradhatott el, s most különlegessége volt, hogy nem egy egyszerű seprűnyél alatt kellett hanyatt dőlvé átbújni, hanem a főplébesek a témának megfelelően egy díszes bambuszhatású lécet készítettek. A nyertes pedig gazdagabb lett egy ananással.

Tizenegykor a tombolára is sor került, ahol többek között néhány virágfűzér is ki-sorsolásra került, melyeket nyertesek szerencsére nem sajátítottak ki, így a fűzerek körbe-körbe vándoroltak a bálozók nyakán az est további részében.

Éjfél után még két játékra sort kerítettünk, így „jutalmazván” a kitartó táncosokat, akik nem rohantak haza azonnal a gyertyafény-keringő után. Így ők még részt vehettek egy szembe-kötős táncon, s egy igen látványosra sikeredett lufis táncon.

Hajnali kettő felé bekövetkezik az a rész, amit senki nem szeret: a rendrakás és a takarítás. Szerencsére azért vannak még segítőkész emberek, így ezzel viszonylag hamar megvagyunk.

Hazafelé a kocsikban bóbiskolva pedig megbeszéljük, milyenre sikeredett a hangulat, mit sikerült megvalósítani terveink közül, s hogy ezzel szemben, mit nem – mert persze mindig kimarad néhány dolog, játék vagy... de ez maradjon titok.

N. E.

KIRÁNDULÁS A SZLOVÁK PARADICSOMBA

2013. június 1–2.

Az időjárás semmi jóval nem biztatott bennünket, de vállaltuk akár az eső is, így hát nekiindultunk. Szerencsére ezen a hétvégén az esőfelhők máshol öntözték a földet, az általunk járt utakra ezeken a napokon nem jutott égi áldás.

Cingov – egy kis üdülőfaló Igló közelében – parkolójából közös ima után vágunk neki az első napi túrának. A Hernád mellett haladtunk egy ideig, majd a Fehérpatak torkolatánál már emezt követtük tovább. Ez az út sem volt könnyű mindenkinek. Az edzettebbek haladtak, mint a zergék, mások amennyire tudták követték őket. Az út a gyorsan folyó patak vízében, a bedőlt fatörzsek, ágak, rönkök között vezetett. Utunkat fa doronglétrák, vas „tepsik” is segítették, néhol akár 1 méterre a patak felett. A Súlyom-szurdok (Sokolia dolina) bejáratánál rövid reggeli után kezdtük meg az emelkedést. Itt található a Paradicsom legmagasabb vízesése, a Fátýol-vízesés: három szintből álló létra-rendszerrel, mely összesen mintegy 75 m. Kisebb létrák és

vízesések, nagy emelkedő után előttünk magaslott maga az „Égbenyúló-vízesés” és a LÉTRA, csupa nagybetűvel. „Jaj ez nagyon magas!” – gondolták többen is. Zsolt atya még felajánlotta, hogy innen van még lehetőség utójára visszafordulni. De ha már a turista ideáig eljött, csak nem fordul vissza, hanem megy tovább előre! Az első létrán még számoltunk magunkban, onnan pedig már a figyelem volt a fontos. A víz mellettünk dübörögve zuhogott alá a mélybe. Itt a következő létra, majd még egy – 65 m – 70 m – 75 m – HURRÁ, fent vagyunk!!! Csodálatos ez a természet, milyen fantasztikus élményekkel gazdagít minket. Dorong-létrahíd, sziklatálcák, majd a Felső-vízesés után erdei úton, hatalmas fák között kapaszkodva jutottunk

ki a szurdokból. Az erdő csendje hamarosan átölelt bennünket, miközben a vízesések dübörgése egyre halkult mögöttünk. Egy kereszteződésnél előkerültek a csúcs-csokik, majd nagy ereszkedés következett le vissza a völgybe, a patak mellé. Kb. 24 km-t tettünk meg, jókora szintemelkedéssel. Cingovba a tervezettnél később értünk vissza: így már ott elköszöntünk a hazaindulóktól és az iglói szállás felé vettük az irányt.

Másnap újabb szurdoktúra várt minket. Irány Pila, ahonnan indul az út a Középső-Kis-Kemence-szurdokba (Stredné Piecky). Békés patak mellett sétálva indult ez a nap is. De Zsolt már előre felkészített mindenkit: a látszat csal, a mai terep legalább olyan nehéz lesz, mint a tegnapi volt. És hamarosan kezdődött is: először jöttek a fatörzsek, majd a doronglétrák, majd a patakmeder. Innen már néhányan vizes cipőkkel jöttek tovább. Újabb kanyar, majd előttünk a 13 méteres Nagy-vízesés és az újabb óriási létra. Olyan erővel zúdult le a víz, hogy bőven jutott nekünk is belőle. Így már a lábmosás mellett a zuhanyzás is megoldódott. A létra tetejétől szűk sziklakanyon vezet tovább. Itt a beékelt doronglétrakon, fém tepsiken kell haladni tovább. Elhagytuk a Lépcsős-és a Teraszos-vízesést, majd erdei ösvényen haladva jutottunk fel a mai út tetejére. ►

NAPKÖZIS TÁBOR

Don Bosco Közösségi Ház
2013. június 17–21.

Az idén is volt napközis tábor. Évről évre nagy érdeklődés kíséri a gyerekek vakációjának első hetében megszervezett „bejárós tábort”. Több évtizedes tapasztalat szerint jó ez a tábor a szülőknek, jó ez a tábor a gyerekeknek, és utóbb az is mindig kiderül, hogy szervezők is sok-sok élménnyel gazdagodnak a végére. Maradjon is ez így. És most olvassunk bele abba, hogy mi is történt az idén!

Minden kisebb és nagyobb gyerek várta a nyári napközis tábor.

Első nap, hétfőn ismerkedős napot tartottunk. Mint minden évben, idén is örömmel láttam, hogy vannak új arcok. Három csapatra osztottak minket: PIROS, SÁRGA és FEHÉR csapat. Ezen a napon délelőtt három állomás volt: sport, kézműves, és bábszínház. Minden csapat mindegyiket kipróbálhatta. Egy izgalmas délelőtt után volt egy finom ebéd, melyet Ibolya néni és Gizi néni készített nekünk. Majd délután elérkezett a csendes pihenő, mely ellen lázadás indult Fodor Benjamin hadnagy úr vezetése alatt. Csendes pihenő után szabadfoglalkozásra került sor. Este minden gyermek kimerülten tért haza.

Kedden a Közlekedési Múzeum izgalmas kiállítását nézhettük meg. Mindent elolvastunk, mert gondoltuk, hogy sok „gyöngyös kérdés” lesz majd utána, ez be is igazolódott. Délután a Városligetben játszottunk egyet.

Harmadik nap szerdán, sportnapot tartot-

▶ Ott ebéd, csúcscsoki várt és rövid pihenő. A visszaút a Glac-fennsíkon vezetett, majd hirtelen kanyarral lefelé indult. Fenyveserdő, virágos rétek mellett vitt el utunk. Kijárt turistaúton jutottunk vissza Pilába, ahol a busz várt.

Nagyon szép volt ez a két nap, csodás tájak és szükség esetén segítő kezek kísérték minket. Köszönet az élményért, amit elfe-

lejteni nem lehet, csak emlékezni rá: már jó ideje itthon vagyunk, de lélekben még ott taposunk a vizet, a köveket, másszuk a magasabbnál magasabb létrákat.

G. K.

tunk a kiserdőben, a tornapályán. Hazafelé a nagy melegben fagyiztunk egyet. Ebéd után Don Bosco házban szabadfoglalkozást tartottunk.

Csütörtökön a legmelegebb napon Agárd strandját látogattuk meg. Gúlát építettünk, úszásban versenyeztünk és jót lubickoltunk. Szerintem minden gyermek legizgalmasabb napja volt. Péntek a táborzárás napja jött el. Sorversenyek voltak délelőtt, és nagy izgalom kísérte azt is, amikor kiderült, hogy ki vezet a gyöngygyűjtésben. A nap végén bábelőadás volt, majd sok finom süti. A csapat versenyt a PIROS csapat nyerte meg.

Köszönjük a tábort!

K. Cs.

DÉL-PESTI KÖZÉPISKOLÁS HITTANTÁBOR

Nagykanizsa. június 25–30.

Június 25-én reggel nagyon izgultam, de akkor még nem a tábor miatt. Előrehozot-

tan érettségiztem aznap, és bár idegőrlő volt a délelőtt, sikerrel vettem az akadályt. Így már viszonylag nyugodtan jöhettem haza, de volt még izgulnivaló a napra.

Mivel lekéstem a közös utazást, Ritával, aki szintén érettségizett aznap, külön utaztunk le Nagykanizsára. A 3 órás út után fáradt szálltunk le a buszról, és mindketten örültünk a fogadóbizottságnak, Gabi és Zsolt atya jöttek értünk, hogy elvigyenek minket a szálláshelyre, ami egy tanya volt. Sötét volt, nem láttunk sokat, így a 8 és fél hektár felfedezését elhalasztottuk, de na- ▶

▶ gyon jó érzés volt, hogy még ilyen késő este is mennyire örültek nekünk.

A következő napokban megismerkedtem mindenkivel, akivel még nem találkoztam, és tovább mélyítettem kapcsolataim a már ismerősökkel is. A tábor lelki íve hitünk forrásaira volt felépítve. Így beszéltünk a Szentírásról, Jézusról, a szentségekről, és a szentekről is. Az atyák minden nap bevezették a témát, amiket kiscsoportokban beszélgettünk át. Személyes kedvenceim a tanúságtételek voltak a szentségekkel kapcsolatban, amikor fiatalok mondták el tapasztalataikat például a bérnálásról, vagy arról, hogy milyen „meglátni magunkat a kehelyben”.

Elmaradhatatlan volt természetesen a métázás, és még röpipályát is állítottunk, nem beszélve a pingpongasztról, ami folyamatos használatban volt. Amikor éppen nem sportoltunk, akkor is volt mit nézni a tanyán. Két kutya szórakoztatott minket folyamatosan, körülöttünk lovak, bárányok és szamarak legelésztek, bár Márton atya kedvencei a disznók lettek ☺. Házigazdáink lehetőséget adtak nekünk, hogy lovagolhassunk, és minden nap finom ételeket kaptunk tőlük, a házi fenyőméztől kezdve kenyérlángoson át a saját magunk által készített kürtöskalácsig.

Voltunk kirándulni is természetesen, és egyik nap még Pál apostol damaszkuszi útját is végigjártuk a fenyvesben, ahol Márton főpappal is találkoztunk, majd megvakultunk, de végül kikeveredtünk az erdőből.

Mire elérkezett a színes est, és az utolsó tábortűz, már kezdtük megérezni, hogy lassan vissza kell csöppennünk a hétköznapi napokba. Azt hiszem köszönettel és hálával

tartozunk a szervezőknek, hogy kaptunk tőlük egy hétnyi természetet, rengeteg örömet és persze szeretetet. Talán mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon jól sikerült tábor volt, már várom a jövő évet, hogy ismét együtt legyünk, én ott leszek ☺.

H. N.

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS TÁBOR 2013.

Miskolc, 2013. július 23–28.

Ha nyár van, akkor általános iskolás tábor... gondolhatná mindenki, és ez így is van, ki tudja már mióta. Az idén mégis késett a meghirdetés, mert igencsak nehezen találtunk szállást a kiválasztott időpontra. Aztán mégis...

Már amikor a szálláshelyet megnéztük, és a programokat kitaláltuk, lehetett sejteni, hogy jó kis tábor lesz ez..., nem is csalódtunk.

A miskolci jezsuita gimnázium kollégiumában lévő szálláshely igencsak kényelmes volt, és a felszereltség is sokat segített abban, hogy jól érezzük magunkat. A tágas közösségi tér, ami egyben étkezőnkül is szolgált, a kiváló minőségű sportpálya,

amire külön cipőt vittünk magunkkal, de megérte..., az udvari kemence, amiben valószínűtlenül gyorsan sült meg a kenyérlángos, illetve a rakott krumpli, persze ebben a tűzmesternek (Leventének) kiemelkedő érdemei voltak. A környék sok táborozó számára már nem volt ismeretlen, hiszen jártunk már erre korábban is, ennek ellenére nem mondta senki, hogy unja már a barlangfürdőt vagy a bobozást ☺.

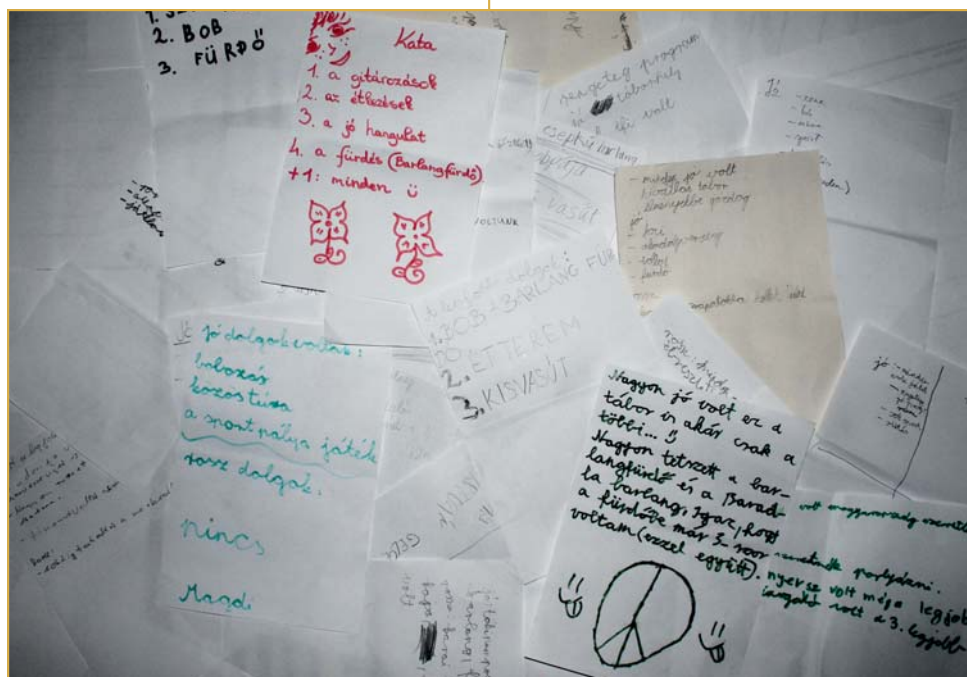
Persze új programjaink is voltak: jártunk például a jósvafői barlangban, sőt kirándultunk is utána egy rövidet, ám de magasat..., valamint először néztük meg a Fazola-kohó maradványait, illetve a hozzátartozó kohászati kiállítást. Egyik este pedig egy igazi csillagással, óriási távcsövekbe kukkantva ismerkedhettünk az ég csodálatos szépségével, távlataival.

És persze a reggeli torna, az énekes reg-

geli áhítat, a szentmisék és az esti közös játékok is elmaradhatatlan részei táborainknak.

A tábor végén a gyerekek röviden megfogalmazták, hogy milyenek látták a közösen töltött időt. Szerencsére sok-sok élményt tudtak felsorolni, hogy mi volt rossz, arra pedig alig-alig tudtak valamit ▶

- ▶ írni. Mi felnőttek nem készítettünk ugyan hasonló cetliket, mégis azt hiszem a mi mérlegünk is hasonló lenne...

N. Gy.

SZENT KAMILL-NAP

Nyíregyháza, Borbánya, 2013. július 27–28.

A Szent Kamill jubileumi év megnyitására Magyarországon július utolsó hétvégéjén került sor Borbányán, a rendházban. A jubileumi év 2014. július 8-ig tart, Szent Kamill égi születésnapjának 400 éves évfordulójáig. Plébániánk kamilliánus családjából, Ibolya vezetésével öten vettünk részt a Szent Kamill-napon július végén.

Frédi atya várt minket Nyíregyházán, (György Alfréd atya, a magyarországi rend házfőnöke), majd innen mentünk Borbányára a kolostorba. Az ünnepségen több mint negyvenen vettünk részt, nemcsak

Magyarországról, hanem Kárpátaljáról, és a Vajdaságból is voltak kamilliánus családok. Ebéd után lelkigyakorlatos szentbeszédet tartott nekünk Frédi atya. Megpróbálok ízelítőt adni beszédéből, bár Frédi atya előadását nehéz visszaadni. Őt meg kell hallgatni egyszer.

Szent Kamill Isten irgalmának az üzenete a beteg emberek számára. A jubileum lényege, hogy közelebb hozzuk Szent Kamill üzenetét az emberekhez. Ez a mi dolgunk, kamilliánus hivatásunk. Bennünk kell, hogy megvalósuljon Szent Kamill üzenete. A mi életünkben kell, hogy mindez valóra váljon. Minden nap, újra és újra meg kell térnünk. Hogyan válhatunk jellé? Először is fel kell fedoznunk azokat a jeleket, melyeket Isten elrejtett az életünkben! Ismerjük fel és adjuk át magunkat ezeknek az üzeneteknek! Ez lehet a bennünk lévő szenvedés, kudarcaink, örömeink, szeretetünk. A kereszt misztériumának kell a középpontban állnia. A kereszt mindig felemel, de csak azt tudja felemelni, aki nem száll le róla. Aki leszáll, az megüti magát. A kereszt tehát mindig felemel, de egyben feladatot is ad. Szent Kamill ezt tapasztalja meg, amikor megtér a katonáskodás után.

Hogyan éljük meg a keresztünket? Mivel töltjük meg? Mi az alaphivatásunk? Tudatában kell lenni annak is, hogy nem én vagyok az üzenet, én csupán Isten irgalmas üzenetének vagyok a hordozója. Ez Szent Kamill irgalmas üzenete. Nem kell keresnünk a szenvedést – a betegséget, a magányt –, nem kell bennmaradnunk, de csak azt tudom továbbadni, amit megtapasztaltam. Legyek „emberkatedrális”. Olyan részvétellel közeledjek a szenvedő emberhez, olyan biztonságot sugalljak neki, mintha egy katedrálisban lenne, ahol a szenvedő Krisztussal találkozhat. Ahol Krisztussal találkozik, ott hit keletkezik. Hiszen Isten

találkozik az emberrel a szenvedésben. Ez az együttrezdülés a beteg emberrel az Isten irgalmas szeretetének nyelve. A kérdés csupán az, hogy van-e elég alázat bennünk, hogy ezt a rezdülést érzékeljük.

Döntenünk kell, hogy vállaljuk-e ezt a hivatást, ezt a feladatot, vagyis: akarunk-e Isten irgalmas üzenetének hordozói lenni? Kivé akarunk válni, embertársunk keresztje alatt? Pilátussá – aki elfutott? Máriává – az anyává? Jánossá – aki mindenk dacára a kereszt alatt maradt? Minden nap tartsunk lelkiismeretvizsgálatot, és gondoljuk meg, hogy mivé váltunk.

Az esti szentmise után, képes beszámolót kaptunk a plébánia fiataljaitól olaszországi zarándokútkjükről. Részt vettek a Szent Kamill-év központi megnyitóján Bucchianicóban, Kamill szülővárosában, majd Rómába is elzarándokoltak.

Másnap a reggelt Frédi atya reggeli imádságos gondolataival kezdtük, majd reggeli után módunk volt a kötetlen beszélgetésre is. Ünnepi szentmisével zártuk a Szent Kamill-napot.

T. M.

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR

Orfú, 2013. augusztus 1–4.

Az idei plébániai családi tábor helyszíne a Mecsekben található földi paradicsom, Orfú volt. A kis települést háromórás autó után, még GPS segítségével sem volt egyszerű megtalálni. Pécsét elhagyva útitársaim feltűnően elcsendesedtek, és bár nem vagyok gondolatolvasó, de sejtettem mi járhat a fejükben: „Eltévedtünk?”, „Jaj de éles volt ez a kanyar!”, „Vajon hova lyukadunk ki, milyen lesz Orfú?” És egyszer csak megpillantottuk a zöldellő hegyekkel körülölelt

gyönyörű szép orfúi tavat. Amit – hála az esti játékos vetélkedőnek –, ma már tudom, hogy Pécsi-tónak neveznek.

Szállásunkat rövid keresés után megtaláltuk, és nem is lehetett volna találőbb neve: *Tekeres Ifjúsági Szállás és Panzió*. A kis kertben kora délutánra több mint harminc vidáman kacagó gyermek focizott, tollasozott, fogócskázott vagy éppen pingpongozott, és persze a bátrabbak egy óriási diófa tetejére is felmáztak. ☺

A tábornyitó szentmisét követően majd' 70 fős „kis” csapatunk egy könnyűnek ígérkező, rövid kirándulást tervezett a közeli, 1 km hosszú *Vízfő-Forrás* tanösvényen. Mindenki békésen andalogva haladt előre, már túl voltunk a második állomáson, amikor is egy szédítően magas, szerintem függőleges hegyoldallal találtuk magunkat szemben. Gyermekeinknek több se kellett hegyászókat megszégyenítő ügyességgel és gyorsasággal percek alatt megmázták, és minden elismerésem annak a néhány bátor felnőtteknek, aki követte őket.

Mire a szálláshoz értünk, hála a kony- ►

▶ hatüdéreknek, finom bográcsgulyás várt minket. Az estét egy igen izgalmas, piaci hangulatot idéző licitációs játékkal zártuk, ahol plébániánk életével kapcsolatos, illetve a tanösvényen szerzett tudásunkról kellett számot adnunk.

Pénteken délelőtt a tomboló hőségben az abaligeti cseppkőbarlangban hűsöltünk – vagy inkább vacogtunk? –, és a Denevér-múzeumban megtudhattuk, miért alsznak fejjel lefelé ezek a kis állatok. Itt Abaligeten egy kis horgászto melletti tisztáson található szabadtéri színpadon kapott a már igencsak éhes közösségünk először lelki táplálékot Karez atyától, majd a szentmisét követően szorgos kezek által minden finomsággal megtöltött „selejtes” hamburger zsemleiből készült menyeyei ebédünket fogyasztottuk el.

Délutáni utunk Abaliget-ről az orfűi Aquaparkba vezetett, melyet az edzettebbek

egy 7 km-es erdei túraútvonalon, a többiek személygépkocsikkal közelítették meg.

Az Aquaparkban szerzett élményekről érdemes lenne egy gyerekek által szerkesztett Mustármag-különszámot kiadni. A kisebb gyermekek karúszókkal és mentőmellényekkel „felruházva” lelkesen mutatták „hasfejes” ugró tudományukat a vízben hűsölő felnőtteknek, akik egyik szemükkel a kicsiket, másik szemükkel a viharcsúszdán száguldó nagyobb gyerekeket próbálták szemmel tartani. Aztán voltak bátrabb felnőttek is, akik ha a viharcsúszdát nem is próbálták ki, a 100 m hosszú kanyargós csúszdán fülig érő szájjal suhantak lefelé.

Este bográcsban készült paprikás krumpli és lecsós hús, illetve vegalecsó várta az éhes csapatot. Miután a kisebbek lefeküdtek a házaspárok összegyűltek a teraszon, ahol közös imádkozást követően a párok félrevonulhattak,

és a csillagos ég alatt egymás kezét fogva vagy éppen egymást átölelve meghittent beszélgettek mindennapi gondjaikról, örömeikről, családi életükről.

Szombaton délelőtt hosszú konvojban indultunk útnak Pécsre, ahol a Világörökség részét képező őskeresztény sírkamrákat látogattuk meg, illetve a kisgyermekes családok Pécs kulturális városrészét, a Zsolnay-negyedet keresték fel.

Délután közkívánatra ismét az Aquaparkban kötöttünk ki. A vízisodrásban a legkisebektől a legnagyobbakig mindenki

hagyta magát az árral úszni. Nem sok hiányzott hozzá, hogy egymás kezét fogva körbeérjen láncunk a kör alakú medencében.

Elérkezett a búcsúest, amit egy igazi terülj-terülj asztalkám vacsorával kezdtünk. Tár

csás hús csirkéből és malacból, kukorica-, paradicsom-, káposzta-, és vegyes saláta várta az éhes szájakat. Az esti tábortűznél pedig szívküldi zenés kívánságműsort tartottunk, melynek keretében megajándékozhattuk egymást egy-egy célzatos, kedves dallal.

A vasárnap a felnőtteknek már a pakolásról, csomagolásról szólt, de a gyerekek még izgalmas kirándulást tettek a közelben lévő Malom Múzeumban. Ebéd után lassan kiürült, elcsöndesedett a kert, és testben-lélekleben feltöltődve, szép emlékekkel, szeretettel eltelve mindenki útnak indult hazafelé.

Köszönjük a piros, kék, zöld, sárga csapat mellett az állandó konyhatündérek szorgos munkáját és a szervezőknek a gondos előkészületet, a jó szervezést, az izgalmas és tartalmas programokat, és a tábor alatt nyújtott valamennyi, tiszta szívből jövő szolgálatukat.

M. V.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Kraus Csanád (K. Cs.), Misinczki Viktória (M. V.), Tar Jánosné (T. M.),
Gombkötő Kati néni (G. K.)

Fotók:

Kraus Hajnalka, Mayer Gabriella, Németh Eszter, Sárkány György,
Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Gajdos Zsuzsanna Kitti**
születési dátum: 2000. július 27.
keresztelés ideje: 2013. május 19.
- ☞ **Dani Szafira**
születési dátum: 2013. április 24.
keresztelés ideje: 2013. május 26.
- ☞ **Pfeffer Márton Bálint**
születési dátum: 2012. október 10.
keresztelés ideje: 2013. június 9.
- ☞ **Jakab Kevin**
születési dátum: 2012. december 12.
keresztelés ideje: 2013. június 23.
- ☞ **Gula Lénárd**
születési dátum: 2011. június 30.
keresztelés ideje: 2013. június 30.
- ☞ **Tukacs Balázs Máté**
születési dátum: 2013. április 17.
keresztelés ideje: 2013. július 14.
- ☞ **Bartha Alex**
születési dátum: 2007. július 30.
keresztelés ideje: 2013. július 21.
- ☞ **Kalamár Bori**
születési dátum: 2011. augusztus 17.
keresztelés ideje: 2013. augusztus 11.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

- ☞ **Hertay Edit és Tarsoly György Ferenc** – 2013. június 16.
- ☞ **Tarsoly Adrienn és Varga Péter** – 2013. június 16.
- ☞ **Nemcsics Bernadett és Kozma István Zsolt** – 2013. július 20.
- ☞ **Szabó Kitti és Rezsnyák Csaba** – 2013. augusztus 10.

TEMETÉSEK

- † **Lipka Gáborné (Kurucz Magdolna)**
születési év: 1939
temetés ideje: 2013. május 24.
- † **Tóth István**
születési év: 1921
temetés ideje: 2013. június 7.
- † **Tóth Istvánné (Sebán Margit)**
születési év: 1926
temetés ideje: 2013. június 7.
- † **Győri Kálmán Livia (Kálmán Livia)**
születési év: 1980
temetés ideje: 2013. június 18.
- † **Cseh Kálmánné (Bozó Katalin)**
születési év: 1948
temetés ideje: 2013. június 25.
- † **Kovács István**
születési év: 1940
temetés ideje: 2013. július 12.
- † **Zsidlai Istvánné (Földes Mária)**
születési év: 1949
temetés ideje: 2013. július 26.
- † **Fodor László**
születési év: 1940
temetés ideje: 2013. július 31.
- † **Lakatos Sándor**
születési év: 1925
temetés ideje: 2013. augusztus 2.
- † **Somogyi Béláné (Csizmarik Ilona)**
születési év: 1922
temetés ideje: 2013. augusztus 6.
- † **Cziráki Jánosné (Major Gizella)**
születési év: 1932
temetés ideje: 2013. augusztus 7.
- † **Csoboth Károly**
születési év: 1924
temetés ideje: 2013. augusztus 9.
- † **Filep József**
születési év: 1919
temetés ideje: 2013. augusztus 14.